

הַלְבוֹת אִסּוּרֵי בִיאה פֶּרֶק כּא

א. כָּל הַבּא עַל עֲרוּה מִן הָעֲרִיּוֹת דֶּרֶךְ אֲבָרִים, או שְׁחַבֵּק וְנִשְׁק דֶּרֶךְ תַּאֲוָה וְנִהְנֶה בְּקִרְוֹב בָּשָׂר הָרִי זֶה לֹוְקָה מִן הַתּוֹרָה: שְׁנֵאמַר "לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מַחֲקוֹת הַתּוֹעֵבֹת" (ויקרא יח, ל); וְנֵאמַר "לֹא תִקְרְבוּ לַגְּלוֹת עֲרוּה" (ויקרא יח, ו), כְּלוּמַר לֹא תִקְרְבוּ לְדַבְרִים הַמְּבִיאִין לְיַדִּי גְלוֹי עֲרוּה. וְהַעֲוֹשֶׂה דְּבַר מַחֲקוֹת אֵלּוּ, הָרִי הוּא חָשׁוּד עַל הָעֲרִיּוֹת.

ב. וְאִסּוּר לְאָדָם לִקְרֹץ בְּיָדּוֹ וּבִרְגְלָיו או לְרַמֵּז בְּעֵינָיו, לְאַחַת מִן הָעֲרִיּוֹת; וְכֵן לְשַׁחַק עִמָּה, או לְהַקְלִי רֹאשׁ. וְאִפְלוּ לְהַרְיחַ בְּשָׂמִים שְׁעָלֶיהָ, או לְהַבִּיט בִּיפְתִּיָּה אִסּוּר; וּמִכֵּין הַמִּתְכַּוֵּן לְדַבֵּר זֶה, מִכַּת מִרְדּוּת. וְהַמִּסְתַּכֵּל אִפְלוּ בְּאַצְבָּע קִטְנָה שְׁלֹאשָׁה, וְנִתְכַּוֵּן לְהַנּוֹת כְּמִי שֶׁנִּסְתַּכֵּל בְּמָקוֹם הַתֶּרֶף; וְאִפְלוּ לְשִׁמַּע קוֹל הָעֲרוּה, או לְרֹאוֹת שְׁעָרָה אִסּוּר.

ג. וְכָל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ, אִסּוּרִין בְּחִיבֵי לֹאוֹיִן. וּמִתֵּר לְהַסְתַּכֵּל בְּפָנֵי הַפְּנוּיָה וּלְבִדְקָהּ, בֵּין בְּתוֹלָה בֵּין בְּעוֹלָה כְּדִי שִׁירָאָה אִם הִיא נָאָה בְּעֵינָיו, יִשְׁאַנָּה; וְאִין בְּזֶה צַד אִסּוּר: וְלֹא עוֹד, אֲלֹא רָאוּי לַעֲשׂוֹת כֵּן. אָבֵל לֹא יִסְתַּכֵּל דֶּרֶךְ זְנוּת, הָרִי הוּא אוֹמֵר "בְּרִית, כְּרַתִּי לְעֵינֵי; וּמָה אֶתְבּוֹנֵן, עַל-בְּתוֹלָה" (איוב לא, א).

ד. וּמִתֵּר לְאָדָם לְהַבִּיט בְּאַשְׁתּוֹ כְּשֶׁהִיא נֹדֶה, וְאֵף עַל פִּי שֶׁהִיא עֲרוּה, וְאֵף עַל פִּי שֶׁיֵּשׁ לוֹ הַנָּאֵת לֵב בְּרֹאֲתָהּ: הוּאִיל וְהִיא מִתֵּרַת לוֹ לְאַחַר זְמַן, אֵינוֹ בֹּא בְּזֶה לְדַבֵּר מְכַשׁוֹל. אָבֵל לֹא יִשְׁחַק וְלֹא יִקַּל רֹאשׁ עִמָּה, שְׁמָא יִרְגִּיל לַעֲבָרָה.

ה. אִסּוּר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּאַשָּׁה כָּלֵל, בֵּין גְּדוּלָּה בֵּין קִטְנָה, בֵּין שִׁפְחָה בֵּין מִשְׁחַרְרֶת שְׁמָא יָבּוּא לְיַדִּי הִרְהוּר. בְּאִיזָה שְׁמוּשׁ אָמְרוּ: כְּגוֹן רְחִיצַת פָּנָיו יָדָיו וּרְגָלָיו, וְהַצָּעַת הַמָּטָה בְּפָנָיו, וּמְזִיגַת הַכּוֹס שָׁאִין עוֹשֶׂה לְאִישׁ דְּבָרִים אֵלּוּ, אֲלֹא אֲשֶׁתּוֹ בְּלִבָּד. וְאִין שׁוֹאֲלִין בְּשָׁלוֹם אֲשָׁה כָּלֵל, וְאִפְלוּ עַל יָדֵי שְׁלִיחַ.

ו. הַמִּחְבֵּק אַחַת מִן הָעֲרִיּוֹת שָׁאִין לְבוֹ שְׁלֹאָדָם נֹקֵפוּ עָלֶיהֶן, או שְׁנִשְׁק אַחַת מֵהֶן כְּגוֹן אַחוּתוֹ הַגְּדוּלָּה, וְאַחוּת אִמּוֹ, וְכִיּוֹצֵא בָּהֶן אֵף עַל פִּי שָׁאִין שֵׁם תַּאֲוָה וְלֹא הַנָּאָה כָּלֵל, הָרִי זֶה מַגְנָה בְּיוֹתֵר. וְדַבֵּר זֶה אִסּוּר הוּא, וּמַעֲשֶׂה טְפָשִׁים הוּא שָׁאִין קָרְבִּין לְעֲרוּה כָּלֵל, בֵּין גְּדוּלָּה בֵּין קִטְנָה: חוּץ מֵהָאֵם לְבָנָהּ, וְהָאָב לְבָתּוֹ.

ז. בִּיצַד: מִתֵּר הָאָב לְחַבֵּק בָּתּוֹ, וּלְנִשְׁקָהּ, וּתִישֵׁן עִמּוֹ בְּקִרְוֹב בָּשָׂר, וְכֵן הָאֵם עִם בְּנָה כָּל זְמַן שֶׁהֵם קִטְנִים. הַגְּדִילוּ וְנַעֲשֶׂה הֵבֶן גְּדוֹל וְהִבַּת גְּדוּלָּה, וְהוּא שִׁיחֶיהָ "שְׂדִים נִכְנּוּ וּשְׁעָרָהּ צִמַּח" (יחזקאל טו, ז) זֶה יִשָּׁן בְּכִסּוּתּוֹ, וְזֶה יִשָּׁן בְּכִסּוּתּוֹ. וְאִם הִיָּתָה הִבַּת בּוֹשָׁה לַעֲמֹד בְּפָנֵי אָבִיהָ עֲרָמָה, או שְׁנִשְׁאָתָה, וְכֵן אִם הָאֵם בּוֹשָׁה לַעֲמֹד בְּפָנֵי בְּנָה עֲרָמָה, אֵף עַל פִּי שֶׁהֵן קִטְנִים מִשְׁהֲגִיעוֹ לְהַכְלִים מֵהֶן, אִין יִשְׁנִים עִמָּהֶם אֲלֹא בְּכִסּוּתָן.

ח. נָשִׁים הַמְּסוּלָּלוֹת זֹו בְּזוֹ אִסּוּר, וּמַמַּעֲשֶׂה מִצָּרִים הוּא שֶׁהִזְהִרְנוּ עָלָיו: שְׁנֵאמַר "כְּמַעֲשֶׂה אֶרֶץ-מִצְרַיִם . . . לֹא תַעֲשׂוּ" (ויקרא יח, ג); וְאָמְרוּ חֲכָמִים, מַה הָיוּ עוֹשִׂים אִישׁ נוֹשֵׂא אִישׁ, וְאֲשָׁה נוֹשֵׂאָה אֲשָׁה, וְאֲשָׁה נִשְׂאָתָה לְשָׁנֵי אֲנָשִׁים.

ט. אֵף עַל פִּי שֶׁמַּעֲשֶׂה זֶה אִסּוּר, אִין מְלָקִין עָלָיו שָׁאִין לוֹ לְאוֹ מִיָּחָד, וְהָרִי אִין שֵׁם בִּיאה כָּלֵל; לְפִיכָךְ אִין נִאָסְרוֹת לְכַהֲנָה מִשּׁוּם זְנוּת, וְלֹא תֵאָסֵר אֲשָׁה עַל בַּעֲלָהּ בְּזֶה שָׁאִין כָּאֵן זְנוּת.

וְרֹאשִׁי לְהַכּוֹתָן מִכַּת מִרְדּוֹת, הוֹאִיל וְעָשׂוּ אֲסוּר. וַיֵּשׁ לְאִישׁ
לְהַקְפִּיד עַל אִשְׁתּוֹ בְּדָבָר זֶה, וּלְמַנְעַ הַנָּשִׁים הַיְדוּעוֹת בְּכָךְ
מִלְּהַכְנִס לָהּ וּמִלְצֹאת הִיא אֲלֵיהֶן.

י. אִשְׁתּוֹ שְׁלֹא אָדָם, מִתַּת הָאֵל; לְפִיכָךְ כָּל מֶה שְׁאָדָם רוֹצֶה
לַעֲשׂוֹת בְּאִשְׁתּוֹ, עוֹשֶׂה בּוֹעֵל בְּכָל עֵת שִׁירְצָה, וּמִנְשֵׁק בְּכָל
אֲבֵר שִׁירְצָה, וּבֹא עָלֶיהָ בֵּין כְּדִרְכָּהּ, בֵּין שְׁלֹא כְּדִרְכָּהּ, בֵּין דֶּרֶךְ
אֲבָרִים. וְאַף עַל פִּי כֵן, מִדַּת חֲסִידוֹת שְׁלֹא יִקַּל אָדָם אֶת רֹאשׁוֹ
לְכָךְ, וְשִׁיקְדֵשׁ עַצְמוֹ בְּשַׁעַת תְּשׁמִישׁ, כְּמוֹ שְׂבִאֲרָנוּ בְּהִלְכוֹת
דַּעוֹת; וְלֹא יִסּוּר מִדֶּרֶךְ הָעוֹלָם וּמִנְהַגוֹ, שְׂאִין דָּבָר זֶה אֲלֹא כְּדִי
לְפָרוֹת וּלְרִבּוֹת.

יא. אֲסוּר לְאָדָם לְשַׁמֵּשׁ מִטָּתוֹ, לְאוּר הַנֵּר; הֵרִי שֶׁהִיָּתָה לַיִל
שֶׁבֶת, וְלֹא הָיָה לוֹ בֵּית אַחֵר, וְהָיָה הַנֵּר דּוֹלֵק הֵרִי זֶה לֹא יִשְׁמַשׁ
כָּלֵל. וְכֵן אֲסוּר לְיִשְׂרָאֵל לְשַׁמֵּשׁ מִטָּתוֹ בַּיּוֹם, שְׁעִזּוֹת פָּנִים הִיא.
וְאִם הָיָה תַלְמִיד חֲכָמִים, שְׂאִינוּ בֹא לְהַמְשִׁיךְ בְּכָךְ הֵרִי זֶה מֵאֲפִיל
בְּטָלִיתוֹ, וּמִשְׁמַשׁ; וְאִין נִזְקָקִין לְדָבָר זֶה, אֲלֹא מִפְּנֵי צָרָה גְדוֹלָה.
וְדֶרֶךְ קִדְשָׁהּ, לְשַׁמֵּשׁ בְּאַמְצַע הַלַּיְלָה.

יב. אִין דַּעַת חֲכָמִים נוֹחָה מִמֵּי שֶׁהוּא מְרַבֶּה בְּתִשְׁמִישׁ הַמָּטָה,
וְהָיָה מְצוּי אֲצֵל אִשְׁתּוֹ תָּמִיד כְּתִרְנָגוּל; וּפְגוּם הוּא עַד מְאוּד,
וּמַעֲשֶׂה בּוֹרִים. אֲלֹא כָּל הַמַּמְעֵט בְּתִשְׁמִישׁ, מְשַׁבַּח: וְהוּא,
שְׁלֹא יִבְטַל עוֹנָה אֲלֹא מִדַּעַת אִשְׁתּוֹ. וְלֹא תִקְנוּ בְּרֹאשׁוֹנָה
לְבַעֲלֵי קָרְאִין שְׁלֹא יִקְרְאוּ בַתּוֹרָה עַד שִׁיטְבִּלוּ, אֲלֹא כְּדִי לְמַעַט
בְּתִשְׁמִישׁ הַמָּטָה.

יג. וְכֵן אֲסוּר חֲכָמִים שִׁישְׁמַשׁ אָדָם מִטָּתוֹ, וּלְבוֹ מִחֶשֶׁב בְּאִשָּׁה
אַחֶרֶת. וְלֹא יִבְעַל מִתּוֹךְ שְׁכָרוֹת, וְלֹא מִתּוֹךְ מְרִיבָה, וְלֹא מִתּוֹךְ
שִׁנְאָה, וְלֹא יָבוֹא עָלֶיהָ בְּעַל כְּרָחָה וְהִיא יִרְאֶה מִמֶּנּוּ, וְלֹא
כְּשִׁיחָה אֶחָד מֵהֶן מְנַדֶּה, וְלֹא יָבוֹא עָלֶיהָ אַחֵר שְׁגָמַר בְּלִבּוֹ
לְגִרְשָׁהּ. וְאִם עָשָׂה כֵּן הַבָּנִים אֵינָן הַגּוֹנִים, אֲלֹא מֵהֶן עֲזִי פָנִים,
וּמֵהֶן מוֹרְדִים וּפּוֹשְׁעִים.

יד. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמִים שְׁכָל אִשָּׁה חֲצוּפָה שֶׁהִיא תּוֹבַעַת תְּשִׁמִּישׁ
בְּפִיָּהּ, אוֹ הַמַּפְתָּה אִשָּׁה לְשֵׁם נִשְׁוֹאִין, אוֹ הַמַּתְכּוֹן לְבוֹא עַל
רַחֵל אִשְׁתּוֹ וּבֹא עַל לֵאָה אִשְׁתּוֹ, וּמִי שְׁלֹא שָׁהַת אַחֵר בְּעָלָהּ
שְׁלוֹשָׁה חֳדָשִׁים וְהֵרִי הֵבֵן סֶפֶק כָּל אֵלּוּ, הַבָּנִים הַיְלּוּדִים מֵהֶם
הֵם הַמוֹרְדִים וְהַפּוֹשְׁעִים שִׁיסּוּרֵי הַגְּלוּת בּוֹרְרִין אוֹתָן.

טו. וְאֲסוּר לְאָדָם לְבוֹא עַל אִשְׁתּוֹ בְּשׁוֹקִים וּבְרַחוּבוֹת, אוֹ
בְּגִנּוֹת וּפְרִדְסִין, אֲלֹא בְּבֵית דִּירָה שְׁלֹא יִרְאֶה כְּזָנוֹת, וַיִּרְגִּילוּ
עַצְמָם לִיְדֵי זָנוֹת; וְהַבּוֹעֵל אִשְׁתּוֹ בְּמִקּוֹמוֹת אֵלּוּ, מִכֵּין אוֹתוֹ
מִכַּת מִרְדּוֹת. וְכֵן הַמִּקְדֵּשׁ בְּבִיָּאָה, וְהַמִּקְדֵּשׁ בְּשׁוֹק, וְהַמִּקְדֵּשׁ
בְּלֹא שְׂדוּךְ מִכֵּין אוֹתוֹ מִכַּת מִרְדּוֹת. וְאִכְסָנָי אֲסוּר בְּתִשְׁמִישׁ
הַמָּטָה, עַד שִׁיחֲזוֹר לְבֵיתוֹ.

טז. וְכֵן אָסְרוּ חֲכָמִים עַל הָאִישׁ שִׁדְדוֹר בְּבֵית חָמִיו, שְׂזוֹ עֲזוֹת
פָּנִים הִיא; וְלֹא יִכְנֹס עִמּוֹ לְמִרְחֵץ. וְכֵן לֹא יִכְנֹס אָדָם לְמִרְחֵץ
עִם אָבִיו, וְלֹא עִם בְּעַל אָחוֹתוֹ, וְלֹא עִם תַּלְמִידוֹ; וְאִם הָיָה צָרִיךְ
לְתַלְמִידוֹ, מִתֵּר לְהַכְנִס עִמּוֹ. וַיֵּשׁ מִקּוֹמוֹת שִׁנְהָגוֹ שְׁלֹא יִכְנֹסוּ
שְׁנֵי אַחִים כְּאַחַד לְמִרְחֵץ.

יז. לֹא יִהְלְכוּ בָנוֹת יִשְׂרָאֵל פְּרוּעֵי רֹאשׁ בְּשׁוֹק, אַחַת פְּנוּיָה
וְאַחַת אִשָּׁת אִישׁ. וְלֹא תִלָּךְ אִשָּׁה בְּשׁוֹק, וּבְנָה אַחֶרֶת גְּזֵרָה

שָׁמָא יתְפָסוּ בְנֵה וְתֵלֵךְ אַחֲרָיו לְהַחֲזִירוֹ, וְיִתְעַלְלוּ בָּהּ הָרָשָׁעִים
שֶׁתְּפֹסוּהוּ דֶרֶךְ שְׁחוּקָ.

יח. אָסוּר לְהוֹצִיא שְׂכֶבֶת זָרַע לְבִטְלָה; לְפִיכָךְ לֹא יִהְיֶה אָדָם דָּשׁ
מִבְּפָנִים וְזוֹרֵה מִבְּחוּץ, וְלֹא יִשָּׂא קֶטְנָה שְׂאִינָה רְאוּיָה לִוְלָד.
אָבֵל אֵלּוּ שְׂמָנָאֲפִין בֵּיד, וּמוֹצִיאִין שְׂכֶבֶת זָרַע לֹא דִי שֶׁהוּא
אָסוּר גְּדוֹל, אֲלֵא שְׁעוֹשֶׂה זֶה בְּנִדּוּי הוּא יוֹשֵׁב; וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמָר
"יִדִּיכֶם, דְּמִים מְלֹאוּ" (ישעיהו א, טו), וְכֹאֲלוּ הָרָגוּ נֶפֶשׁ.

יט. וְכֵן אָסוּר לְאָדָם שִׁיקְשָׁה עֲצָמוֹ לְדַעַת, אוֹ יָבִיא עֲצָמוֹ
לְיַדֵּי הָרֹהוּר; אֲלֵא אִם יָבוֹא לוֹ הָרֹהוּר יִסִּיעַ לְבוֹ מִדְּבָרֵי הַבָּאִי
וְהַשְׁתָּתָה, וְיִפְנֶה לְדְבָרֵי תוֹרָה שֶׁהִיא "אֵילַת אֲהָבִים, וְיַעֲלֶת-חַן"
(משלי ה, יט). לְפִיכָךְ אָסוּר לְאָדָם לִישֹׁן עַל עֶרְפוֹ וּפָנָיו לְמַעַלָּה,
עַד שִׁיטָּה מַעַט כְּדִי שֶׁלֹּא יָבוֹא לְיַדֵּי קִשּׁוּי. וְלֹא יִסְתַּכֵּל בְּבִהְמָה
חַיָּה וְעוֹף, בְּשַׁעַת שְׂמִזְדֻקְקִין זָכָר לְנִקְבָּה; וּמִתֵּר לְמַרְבִּיעֵי
בִּהְמָה לְהַכְנִיס כְּמִכְחֹל בְּשׂוּפֹפֶרֶת, מִפְּנֵי שֶׁהֵן עֲסָקִין בְּמִלְאכְתָּן
וְלֹא יָבוֹאוּ לְיַדֵּי הָרֹהוּר.

כ. וְכֵן אָסוּר לְאָדָם לְהִסְתַּכֵּל בְּנָשִׁים, בְּשַׁעַת שֶׁהֵן עוֹמְדוֹת עַל
הַכְּבוֹסָה; וְאִפְלוּ לְהִסְתַּכֵּל בְּבִגְדֵי צָבַע שְׁלֹאֲשָׁה שֶׁהוּא מְכִירָה
אָסוּר, שֶׁלֹּא יָבוֹא לְיַדֵּי הָרֹהוּר.

כא. מִי שֶׁפָּגַע בְּאִשָּׁה בְּשׁוּק אָסוּר לוֹ לְהֵלֵךְ אַחֲרֶיהָ, אֲלֵא רֵץ
וּמִסְלָקָה לְצַדִּיק אוֹ לְאַחֲרָיו; וְכָל הַמֵּהֲלֵךְ בְּשׁוּק אַחֲרֵי אִשָּׁה,
הָרִי זֶה מְקַלֵּי עֲמֵי הָאָרֶץ. וְלֹא יַעֲבֹר אָדָם עַל פֶּתַח אִשָּׁה זוֹנָה,
עַד שִׁירְחִיק אַרְבַּע אַמּוֹת, שְׁנֶאֱמָר "אַל-תִּקְרַב, אֶל-פֶּתַח בֵּיתָה"
(משלי ה, ח).

כב. וְאָסוּר לְמִי שְׂאִינוֹ נָשׁוּי לְשַׁלַּח יָדוֹ בְּמִבּוֹשָׁיו, שֶׁלֹּא יָבוֹא
לְיַדֵּי הָרֹהוּר; וְאִפְלוּ מִתַּחַת טְבוּרוֹ לֹא יִכְנִיס אָדָם יָדוֹ, שָׁמָּא
יָבוֹא לְיַדֵּי הָרֹהוּר. וְאִם הִשְׁתִּין מִים לֹא יֵאָחֵז בְּאַמָּה, שֶׁלֹּא יָבוֹא
לְיַדֵּי הָרֹהוּר; וְאִם הָיָה נָשׁוּי, מִתֵּר. וּבֵין נָשׁוּי וּבֵין שְׂאִינוֹ נָשׁוּי
לֹא יוֹשִׁיט יָדוֹ לְאַמָּה כָּלָל, אֲלֵא בְּשַׁעַת שֶׁהוּא צָרִיךְ לְנִקְבִּיו.

כג. חֲסִידִים הָרְאוּשׁוֹנִים וּגְדוּלֵי הַחֲכָמִים הַתְּפָאֵר אֶחָד מֵהֶם
שִׁמְעוֹלָם לֹא נִסְתַּכֵּל בְּמִילָה שְׁלוֹ, וּמֵהֵן מִי שֶׁהַתְּפָאֵר שֶׁלֹּא
הִתְבּוֹנֵן מַעוֹלָם בְּצוּרַת אִשְׁתּוֹ: מִפְּנֵי שֶׁלְּבוֹ פּוֹנֶה מִדְּבָרֵי הַבָּאִי,
לְדְבָרֵי הָאֱמֶת שֶׁהֵן אוֹחֲזוֹת לִבֵּב הַקְּדוֹשִׁים.

כד. מִצּוֹת חֲכָמִים לְהִשָּׂא אָדָם בָּנָיו וּבְנוֹתָיו, סָמוּךְ לְפָרֻקָן
שְׂאֵם יִנְיָחַן, יָבוֹאוּ לְיַדֵּי זָנוֹת אוֹ הָרֹהוּר; וְעַל זֶה נֶאֱמָר "וּפָקְדֶתָ
נָוֶה, וְלֹא תַחֲטֹא" (איוב ה, כד). וְאָסוּר לְהִשָּׂא אִשָּׁה לְקָטָן, שְׂזָה
כְּמוֹ זָנוֹת הִיא. וְאִין הָאִישׁ רִשָּׁאִי לִישֵׁב בְּלֹא אִשָּׁה, וְלֹא יִשָּׂא
עֶקְרָה וְזִקְנָה שְׂאִינָה רְאוּיָה לִוְלָד; וְרִשּׁוֹת לְאִשָּׁה שֶׁלֹּא תִנָּשֵׂא
לְעוֹלָם, אוֹ תִנָּשֵׂא לְמִי שְׂאִינוֹ מוֹלִיד אוֹ לְסָרִיס. וְלֹא יִשָּׂא בַּחוּר
זִקְנָה, וְלֹא יִשָּׂא זָקֵן יִלְדָה שְׂדִבֵּר זֶה גּוֹרֵם לְזָנוֹת.

כה. וְכֵן מִי שֶׁגֵּרַשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ מִן הַנְּשׂוּאִין לֹא תְדוּר עִמּוֹ בַּחֲצֵר,
שָׁמָּא יָבוֹאוּ לְיַדֵּי זָנוֹת. וְאִם הָיָה כּוֹהֵן, לֹא תְדוּר עִמּוֹ בְּמִבּוּי;
וּכְפָר קָטָן, גְּדוֹן בְּמִבּוּי. הָיָה לָהּ מְלוּוָה אֶצְלוֹ, עוֹשֶׂה שְׁלִיחַ
לְתַבְּעוֹ; וּגְרוּשָׁה שְׂבָאָה עִם הַמַּגֵּרֶשׁ לְדִין מְנַדִּין אוֹתָן, אוֹ מִכִּין
אוֹתָן מִכַּת מִרְדּוֹת. וְאִם נִתְגַּרְשָׁה מִן הָאֲרוּסִין, מִתֵּר לְתַבְּעוֹ
בְּדִין וּלְדוּר עִמּוֹ; וְאִם הָיָה לְבוֹ גַּם בָּהּ, אֵף מִן הָאֲרוּסִין אָסוּר.

ומי נדחה מפני מי, היא נדחית מפניו; ואם היתה החצר שלה, הוא נדחה מפניה.

כו. אסור לאדם לשא אשה, ודעתו לגרשה, שנאמר "אל-תחרש על-רעך רעה; והוא-יושב לבטח אתך" (משלי ג, כט). ואם הודיעה בתחלה שהוא נושא אותה לימים, מתר. ולא ישא אדם אשה במדינה זו, ואשה במדינה אחרת שמא יאריכו הימים, ונמצא בן נושא אחותו, ואחות אמו, ואחות אביו, וכיוצא בהן, ואינו יודע; ואם היה אדם גדול ששמו ידוע, והרי זרעו מפרסמין וידועין הרי זה מתר.

כז. לא ישא אדם אשה לא ממשפחת מצרעים, ולא ממשפחת נכפין והוא, שהחזקו שלושה פעמים שיבואו בניהם כף. אשה שנשאת לשני אנשים, ומתו לשלישי, לא תנשא. ואם נשאת, לא תצא; ואפלו נתקדשה, יכנס.

כח. לא ישא ישראל עם הארץ כוהנת, שזה כמו חלול לזרעו שלאהרון; ואם נשא אמרו חכמים, שאין זיוגן עולה יפה, אלא מת בלא בנים, או מת הוא או היא במהרה, או קטטה תהיה ביניהם. אבל תלמיד חכמים שנשא כוהנת, הרי זה נאה ומשבח: הרי תורה וכהנה כאחד.

כט. לא ישא אדם בת עם הארץ שאם מת או גלה, בניו עמי הארץ יהיו: שאין אמן יודעת כתר התורה. ולא ישיא בתו לעם הארץ שכל הנותן בתו לעם הארץ, כמי שכפתה ונתנה לפני הארי: מפה ובוכל, ואין לו בשת פנים. ולעולם ימכר אדם כל מה שיש לו, וישא בת תלמיד חכמים שאם מת או גלה, בניו תלמידי חכמים; וכן ישיא בתו לתלמיד חכמים שאין דבר מגנה ולא מריבה, בביתו של תלמיד חכמים.